

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Петрова Романа Івановича щодо офіційного тлумачення статті 368 Кримінального кодексу України та статті 172² Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в

Справа № 2-34/2012

11 грудня 2012 року

№ 33-у/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича — доповідача,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Петрова Романа Івановича щодо офіційного тлумачення статті 368 Кримінального кодексу України (далі — КК України) та статті 172² Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі — КУпАП).

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С. Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Петров Роман Іванович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення статті 368 КК України та статті 172² КУпАП в аспекті таких питань:

— за якими ознаками слід розмежовувати застосування наведених норм у разі одержання службовою особою, яка є суб'єктом відповідальності за корупційне правопорушення, неправомірної винагороди (вигоди) у розмірі, що не перевищує

ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, та порушення нею встановлених законом обмежень щодо використання службових повноважень;

— який розмір неправомірної винагороди (вигоди) за вказаними статтями має враховуватися для визначення кваліфікації дій службових осіб, які її отримують у зв'язку з порушенням встановлених законом обмежень щодо використання службових повноважень.

Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що стаття 368 КК України та стаття 172² КУпАП в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення» від 7 квітня 2011 року № 3207–VI не містять чітких ознак, які дали б змогу правильно кваліфікувати дії службових осіб у разі притягнення їх до відповідальності за одержання неправомірної винагороди (вигоди), що призводить до довільного застосування судами України вказаних норм та порушення принципів верховенства права.

Необхідність в офіційному тлумаченні названих статей автор клопотання обґрунтовує наявністю неоднозначного, на його думку, їх застосування судами України, оскільки вони в одних випадках у разі доведеності вини службової особи в одержанні неправомірної винагороди (вигоди) в розмірі до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян оцінювали її дії як адміністративне корупційне правопорушення, а в інших — як кримінальний злочин.

На підтвердження своєї думки Петров Р. І. долучив рішення судів загальної юрисдикції у кримінальних справах та справах про адміністративні правопорушення.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 4 грудня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або законів України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності у їх офіційному тлумаченні (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

З конституційного звернення вбачається, що автор клопотання не конкретизував предмета тлумачення, адже статті, які він просить витлумачити, містять декілька частин.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційної інтерпретації, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» (ухвали Конституційного Суду України від 5 липня 2011 року № 25-у/2011, від 3 листопа-

да 2011 року № 55-у/2011, від 28 березня 2012 року № 10-у/2012, від 10 квітня 2012 року № 12-у/2012, від 9 жовтня 2012 року № 26-у/2012).

Оскільки у конституційному зверненні не визначено предмет офіційного тлумачення, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Петрова Романа Івановича щодо офіційного тлумачення статті 368 Кримінального кодексу України та статті 172² Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ